

Nr 10.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående fortsatt tullfrihet i vissa fall för Föreningen Rädda barnen för kläder, beklädnadsmateriel och livsförnödenheter.

I en den 8 januari 1954 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 47, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att tullfrihet må under tiden den 1 maj 1954—den 30 april 1956 åtnjutas för kläder, beklädnadsmateriel och livsförnödenheter, som från utlandet inkommer till Föreningen Rädda barnen såsom gåva.

Av statsrådsprotokollet i ärendet inhämtas bland annat följande.

Med bifall till en av Kungl. Maj:t framlagd proposition (nr 267) medgav 1945 års riksdag, att tullfrihet finge intill utgången av april 1946 åtnjutas för kläder, beklädnadsmateriel och livsförnödenheter, som från utlandet inkomme till Föreningen Rädda barnen såsom gåva (r. skr. nr 280). Kungl. Maj:t föreskrev härefter i brev till generaltullstyrelsen den 1 juni 1945, att såsom villkor för tullfriheten skulle gälla, att centralstyrelsen för Föreningen Rädda barnen vid varje importtillfälle till tullverket avgåve intyg angående ifrågakommande försändelsers karaktär av gåva. I enlighet med riksdagens medgivande har tiden för tullfriheten därefter utsträckts, senast med två år intill utgången av april 1954, därvid föreskrift tillika lämnats om fortsatt tillämpning av nyssnämnda intygsförfarande (angående den senaste förlängningen se 1952 års riksdags skrivelse nr 94 och Kungl. Maj:ts brev till generaltullstyrelsen den 4 april 1952).

I en till Kungl. Maj:t ställd, den 30 november 1953 dagtecknad skrift har *Föreningen Rädda barnen* hemställt att komma i åtnjutande av förlängd tullfrihet för kläder, beklädnadsmateriel och livsförnödenheter, som från utlandet inkomme till föreningen såsom gåva. I skriften har framhållits, att föreningen hade förutom hjälpverksamhet i Sverige hjälpaktioner av stor omfattning i ett flertal andra länder, vilka aktioner komme att fortsättas och utbyggas inom den närmaste framtiden. För föreningens fortsatta hjälpverksamhet vore det därför synnerligen angeläget att ifrågavarande tullfrihet förlängdes.

Över nämnda ansökning har generaltullstyrelsen avgivit infordrat utlåtande den 9 december 1953 och därvid anfört, att styrelsen icke hade något att erinra, därest Kungl. Maj:t skulle finna skäligt avlåta proposition till riksdagen angående fortsatt tullfrihet förslagsvis under tiden den 1

maj 1954—den 30 april 1956 under enahanda villkor, som föreskrivits i Kungl. Maj:ts förenämnda brev den 4 april 1952.

Departementschefen har i den nu föreliggande propositionen förklarat, att han icke hade något att erinra mot att Föreningen Rädda barnen medgavs tullfrihet för vissa gåvor även för tiden efter den 30 april 1954. Liksom år 1952 syntes tullfriheten böra utsträckas att gälla under ytterligare två år eller för tiden den 1 maj 1954—den 30 april 1956. Departementschefen har vidare förklarat, att därest riksdagen lämnade sitt samtycke till denna tullfrihet, Kungl. Maj:t torde böra såsom villkor härför föreskriva samma intygsförfarande som hittills tillämpats.

Utskottet. Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, får hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 47, medgiva, att tullfrihet må under tiden den 1 maj 1954—den 30 april 1956 åtnjutas för kläder, beklädnadsmateriel och livsförnödenheter, som från utlandet inkommer till Föreningen Rädda barnen såsom gåva.

Stockholm den 2 februari 1954.

På bevillningsutskottets vägnar:

ADOLV OLSSON.

Närvarande:

från första kammaren: herrar Sjödahl, Heüman, Spetz, Franzon, Gustaf Elofsson, Velander, Söderquist, Niklasson, Einar Eriksson och Damström; samt

från andra kammaren: herrar Olsson i Gävle, Kristensson i Osby, Orgård, Sundström, Sjölin, Jonsson i Skedsbygd, Brandt, Kollberg, Kärrlander och Nilsson i Svalöv.